

รายงานการประชุมรัฐสภา

ครั้งที่ ๕/๒๕๒๓ (สมัยสามัญ)

วันศุกร์ที่ ๑๓ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๒๓

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๓๒ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๔๔๕ คน

ประธานรัฐสภา : บัดนี้มีสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเรียน

เปิดประชุมครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี

เนื่องจากมีคุณสมาน ชมภูเทพ กับคณะได้เสนอญัตติด่วนเกี่ยวกับเรื่องที่รัฐบาลจะอนุญาตหรือไม่ให้อัตตัมภ์นำเขมรเข้าไทย ขอเสนอเป็นญัตติด่วนมา ผมขอเรียนถามรัฐบาลก่อนว่าพร้อมที่จะตอบหรือยังครับ

พลอากาศเอก สิทธิ เศวตศิลา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : พร้อมครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญคุณสมานครับ

นายสมาน ชมภูเทพ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลำพูน) : กระผม สมาน ชมภูเทพ ส.ส. จังหวัดลำพูน กราบเรียนท่านผู้เป็นประธานด้วยความเคารพอย่างยิ่ง ในวันนี้กระผมได้ยื่นญัตติด่วนเพื่อปรึกษากับรัฐสภา เนื่องจากความข่าวกรองที่แน่นอนเกี่ยวกับทางรัฐบาลไทยคือฝ่ายผู้นำทางด้านต่างประเทศ มีทั้งท่านที่ปรึกษาต่างประเทศและท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศ ซึ่งท่านได้ให้ข่าวไปกิตติ ซึ่งกระผมได้ขอทราบเรียน

ในที่ประชุมว่า ที่กระผมได้รู้เรื่องนี้และนำเรื่องนี้เข้าสู่รัฐสภานั้น ขอรบเรียนด้วยความเคารพอย่างยิ่งว่า เรายังมีความปรารถนาติดต่อทางรัฐบาลและเพื่อนบ้าน ผู้คิดที่กระผมเสนอได้พูดถึงว่า เนื่องจากว่ามีผู้นำฝ่ายรัฐบาลไทยดังกล่าวแล้วจะอนุญาตให้อดีตผู้นำเขมรหรือว่ากัมพูชาเข้ามาประเทศไทย เพื่อให้บุคคลดังกล่าวเข้ามาแก้ไขปัญหาความแตกแยกในเขมร แต่ความคิดของกระผมก็คือว่า ผลเสียที่จะเกิดขึ้นกับเพื่อนบ้านของเรานั้นจะเป็นการแทรกแซงกับเพื่อนบ้านของเราหรือไม่ และอีกประการหนึ่งก็คือว่า นโยบายของรัฐบาลที่ได้แถลงไว้ว่าความเป็นกลางจะขัดกันหรือไม่ กระผมจะขอรบเรียนด้วยความเคารพว่า บุคคลดังกล่าวซึ่งกระผมได้พูดถึงในหนังสือฉบับนี้ประวัติไม่พึงปรารถนา ซึ่งประเทศไทยเราจำเป็นต้องให้เขาเข้ามา ที่กระผมพูดอย่างนี้กระผมขอพูดถึงเกียรติศักดิ์ของความเป็นคนไทย กระผมใคร่จะขอร้องให้ทางรัฐสภาหรือรัฐบาลได้มองถึงอดีตผู้นำต่าง ๆ ในสมัยจอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ บุคคลท่านนี้กระผมจำได้ ครั้งกระผมเป็นเด็ก แต่จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ต้องร้องไห้ร้องไห้เพราะอะไร แล้วพอมานั่งในชุดอ็อกก็ถือว่าโดยเฉพาะอย่างยิ่งเคยมีอดีตผู้นำของพรรคประชาชาติปัตย์ ซึ่งเป็นอดีตผู้นำหัวหน้าพรรค คือ หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช ท่านได้เป็นทนายความให้กับคู่กรณีเกี่ยวกับเขาพระวิหาร ซึ่งบุคคลดังกล่าวที่กระผมกล่าวนั้นเขาเป็นตัวตั้งตัวตี และทำให้ประเทศไทยของเราหมิ่นชนชาติไหน ที่นี้พอเกี่ยวกับปัญหาว่าผู้คิดความแล้วเราก็กั๊พ พอมาถึงตอนนี้ก็ท่านหัวหน้าพรรคประชาชาติปัตย์อีกเช่นกัน ท่านก็ยังให้ความคิดเห็นว่าจะพยายามอยากให้บุคคลนี้เข้ามาใช้พื้นที่ประเทศไทยเข้าไปแทรกแซงในประเทศเขมร ซึ่งเรื่องดังกล่าวนี้...

ประธานรัฐสภา : เดี่ยวขอโทษ คุณसानนท์จะว่าอย่างไรครับ

นายसानนท์ สายสว่าง สมาชิกวุฒิสภา : ท่านประธานที่เคารพ ผู้คิดนี้เป็นผู้คิดซึ่งพาดพิงถึงระหว่างประเทศ กระผมอยากจะเสนอให้เป็นผู้คิดประชุมลับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

(มีสมาชิยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานรัฐสภา : ลองนับจำนวนผู้รับรองครับ เอาอย่างนี้ดีกว่าง่ายดี ถ้ารัฐบาลขอประชุมลับไม่ต้องมีผู้รับรอง

พลอากาศเอก สิทธิ เศวตศิลา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) :
รับรองแล้วนี้ครับ

ประธานรัฐสภา : รัฐบาลขอให้ประชุมลับ ไม่ต้องมีผู้รับรอง เพราะฉะนั้นผู้ที่
ไม่เกี่ยวข้องโปรดออกไปจากที่ประชุม แล้วจึงงดการขยายเสียงออกไปข้างนอกด้วย เชิญ
คุณสมานต่อไปครับ

(ผู้ที่อยู่ในที่ประชุมและผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าฟังการประชุม ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการประชุมได้
ออกไปจากห้องประชุม)

หมายเหตุ รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ ๕/๒๕๒๓ (สมัยสามัญ) วันศุกร์ที่ ๑๓
มิถุนายน ๒๕๒๓ ตั้งแต่หน้า ๓ ถึงหน้า ๙ เป็นรายงานการประชุมลับพิจารณา
เกี่ยวกับเรื่องที่รัฐบาลจะอนุญาตหรือไม่ให้อดีตนายกรัฐมนตรี ซึ่งคณะ
กรรมธิการพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับพิจารณาเสร็จแล้ว และ
สภาได้มีมติในคราวประชุมรัฐสภา ครั้งที่ ๕/๒๕๒๔ (สมัยสามัญ) วันศุกร์
ที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๒๔ ไม่เปิดเผย รายงานการประชุมลับครั้งดังกล่าว จึง
ไม่รวมอยู่ในรายงานการประชุมนี้

ต่อไปนี้เป็นการประชุมเปิดเผยนะครับ หมทวาระประชุมลับครับ

ระเบียบวาระต่อไป คือเรื่องที่กำลังพิจารณา มีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
แก้ไขประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ . .) พ.ศ. . . . (นายอำนวย สุวรรณคีรี กับ
คณะเป็นผู้เสนอ) ขอเชิญคุณอำนวยครับ

(สำเนา)

ที่ ๓๔๓/๒๕๒๓

รัฐสภา

๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่...) พ.ศ. ....
กราบเรียน ประธานรัฐสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการ และเหตุ-
ผล ๑ ชุด

ด้วยนายอำนาจ สุวรรณคีรี กับคณะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้เสนอ
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่...) พ.ศ. .... คณะ
กรรมการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติได้พิจารณาแล้ว มีมติให้คำรับรองร่างพระ-
ราชบัญญัติดังกล่าว

จึงกราบเรียนมาเพื่อได้โปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) หลอภาส เอก บัญชา เมฆวิชัย

(บัญชา เมฆวิชัย)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

วินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติ

กองกรรมาธิการ

โทร. ๒๘๒๐๘๘๘

๒๘๒๐๘๙๐

(สำเนา)

สภาผู้แทนราษฎร

๑๐ สิงหาคม ๒๕๒๓

เรื่อง เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน

(ฉบับที่ . . .) พ.ศ. . . . .

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมทั้งบันทึกหลักการและเหตุผล

ข้าพเจ้าขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ . . .) พ.ศ. . . . . ฉบับนี้มาเพื่อให้โปรดนำเสนอสู่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา และได้แนบบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้มาพร้อมกับหนังสือนี้ด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) อำนวย สุวรรณศิริ ผู้เสนอ

(นายอำนวย สุวรรณศิริ)

(ลงชื่อ) สัมพันธ์ ทองสมถ์ ผู้เสนอ

(นายสัมพันธ์ ทองสมถ์)

(ลงชื่อ) บัญญัติ บรรทัดฐาน ผู้เสนอ

(นายบัญญัติ บรรทัดฐาน)

(ลงชื่อ) จรูญ เสรีวัลย์ ผู้เสนอ

(นายจรูญ เสรีวัลย์)

(ลงชื่อ) ประยูร ใจกล้า ผู้เสนอ

(นายประยูร ใจกล้า)

(ลงชื่อ) สุเทพ เทือกสุบรรณ ผู้เสนอ

(นายสุเทพ เทือกสุบรรณ)

(ลงชื่อ) ไกรสร ดันติพงศ์ ผู้เสนอ

(นายไกรสร ดันติพงศ์)

**บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....**

หลักการ

๑. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา ๑๔
๒. เพิ่มหมวด ๓ มาตรา ๓๕ ถึงมาตรา ๔๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน
๓. เพิ่มอนุมาตรา ๕ ของมาตรา ๕๗ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน
๔. เพิ่มข้อยกเว้นของมาตรา ๕๒ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน
๕. เพิ่มบทบัญญัติในประมวลกฎหมายที่ดินเกี่ยวกับการให้เจ้าหน้าที่ดิน ส่วนที่เกินจำนวนที่จะมีได้ และเงื่อนไขที่ให้อธิวามีที่ดินอยู่ก่อนกฎหมายบังคับ

เหตุผล

เนื่องจากในสมัยปฏิวัติยุค พ.ศ. ๒๕๐๑ ได้มีการยกเลิกบทบัญญัติในประมวลกฎหมายที่ดินที่จำกัดการถือครองที่ดิน ทำให้บุคคลจำนวนมากมีน้อยสะสมที่ดินไว้ เป็นผลให้ชาวนาชาวไร่ต้องสูญเสียกรรมสิทธิ์ในที่ดินเป็นจำนวนมาก จึงเป็นการสมควรที่จะนำบทบัญญัติที่ยกเลิกไป โดยไม่มีเหตุผลกลับมาใช้ใหม่โดยมีการปรับปรุงให้เหมาะสมแก่กาลสมัย เพื่อให้ที่ดินกระจายไปสู่ชาวนาชาวไร่ เป็นการแก้ปัญหาเรื่องการขาดแคลนที่ดินทำกินได้ทางหนึ่ง จึงต้องมีพระราชบัญญัติฉบับนี้ เหตุผลละเอียดจะได้แถลงในสภาผู้แทนราษฎร

ร่าง

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....
.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน

.....
.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๔ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๒

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ” ประกอบด้วยรัฐมนตรีเป็นประธาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร และสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ปลัด

กระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงกลาโหม เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม อธิบดีกรมที่ดิน อธิบดีกรมพัฒนาที่ดิน อธิบดีกรมป่าไม้ และผู้อำนวยการสำนักผังเมือง เป็นกรรมการ ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผนมหาดไทย เป็นกรรมการและเลขาธิการโดยตำแหน่ง และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอื่นอีกไม่เกินเจ็ดคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งและให้สำนักรนโยบายและแผนมหาดไทยทำหน้าที่สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการ”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๓ มาตรา ๓๔ ถึงมาตรา ๔๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน

“หมวด ๓

การกำหนดสิทธิในที่ดิน

มาตรา ๓๔ บุคคลจะมีสิทธิในที่ดินได้ ดังต่อไปนี้

(๑) ที่ดินเพื่อเกษตรกรรม	ไม่เกินห้าสิบไร่
(๒) ที่ดินเพื่ออุตสาหกรรม	ไม่เกินสิบไร่
(๓) ที่ดินเพื่อพาณิชย์กรรม	ไม่เกินห้าไร่
(๔) ที่ดินเพื่ออยู่อาศัย	ไม่เกินหนึ่งไร่

ทั้งนี้ เว้นแต่จะมีบทบัญญัติเป็นอย่างอื่นในประมวลกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่น

มาตรา ๓๕ เมื่อได้มีการกำหนดเขตที่ดินเพื่อพาณิชย์กรรมและที่อยู่อาศัยตามกฎหมายว่าด้วยการผังเมืองแล้ว ห้ามมิให้มีบุคคลใดได้มาซึ่งสิทธิในที่ดินเพื่อเกษตรกรรมหรืออุตสาหกรรมในเขตที่ดินเช่นว่านั้น

มาตรา ๓๖ การกำหนดสิทธิในที่ดินตามมาตรา ๓๔ มิให้ใช้บังคับแก่ที่ดินดังต่อไปนี้

- (๑) ที่ดินของทบวงการเมือง หน่วยการปกครองท้องถิ่น หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ

(๒) ที่ดินที่ใช้เป็นที่ตั้งโรงพยาบาล โรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย และ
วัดวาอาราม วัดบาทหลวงโรมันคาทอลิก มูลนิธิเกี่ยวกับคริสต์จักร หรือมัสยิดอิสลาม

(๓) ที่ดินตามกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์

มาตรา ๓๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๕ มาตรา ๕๑ ถึงมาตรา ๕๔ และมาตรา
๕๘ บุคคลใดมีสิทธิ ในที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ที่ดินเพื่ออุตสาหกรรม ที่ดินเพื่อพาณิชย์-
กรรม หรือที่ดินเพื่ออยู่อาศัยแล้วแต่กรณี มีจำนวนเท่ากับหรือมากกว่าจำนวนตามสิทธิที่
กำหนดไว้ในมาตรา ๓๕ เป็นอันหมดสิทธิที่จะได้มาซึ่งสิทธิ ในที่ดินอีกไม่ว่าในท้องที่ใด
เว้นแต่เมื่อมีการจำหน่ายโอนสิทธิในที่ดินเดิมไปแล้วก็ให้มีสิทธิ ในที่ดินใหม่ได้ แต่
รวมแล้วต้องไม่เกินสิทธิในที่ดินตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๕ ทั้งนี้ ไม่ว่าการได้มานั้น จะ
เป็นโดยการซื้อขาย ให้ อายุความ หรือโดยวิธีอื่นใดนอกจากการตั้งบัญญัติไว้ในมาตรา
๗๒๕ หรือมาตรา ๑๓๐๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และกรณีรับมรดก

มาตรา ๓๘ บุคคลใดมีที่ดินเกินกว่าสิทธิตามจำนวนที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๕
ต้อง

(๑) แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ในท้องที่ซึ่งที่ดินตั้งอยู่หรือในท้องที่ซึ่งตนมีภูมิ
ล้าเนาว่าตนมีสิทธิในที่ดินประเภทใด เท่าใด ภายในระยะเวลาที่รัฐมนตรีจะได้ประกาศ
กำหนดในราชกิจจานุเบกษา

การแจ้งให้ปฏิบัติตามแบบ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง
ในขณะที่ทำนิติกรรมในกรณีที่ต้องเท็จจริงแห่งสิทธิในที่ดินได้เปลี่ยนแปลงไป

มาตรา ๓๙ บุคคลใดได้มาซึ่งสิทธิ ในที่ดินโดยบทบัญญัติมาตรา ๗๒๕ และ
มาตรา ๑๓๐๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และที่ดินที่ได้มานั้นเมื่อรวมกับ
ที่ดินที่บุคคลนั้นมียุติเดิมเกินจำนวนที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๕ ให้จำหน่ายที่ดินส่วนที่
เกินภายในสามปี นับแต่วันที่ได้มาซึ่งสิทธิในที่ดินนั้น ถ้าบุคคลนั้นไม่สามารถจำหน่าย
ที่ดินส่วนที่เกินได้ ให้อธิบดีมีอำนาจจำหน่าย

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่มีบุคคลหลายคนมีสิทธิในที่ดินร่วมกันให้คำนวณแยกที่ดินอันบุคคลหนึ่งมิได้ตามบทแห่งประมวลกฎหมายนี้ตามส่วนของแต่ละคน

มาตรา ๔๑ บุคคลใดขอให้ ได้มาซึ่งที่ดินเพื่อสาธารณประโยชน์ การกุศล สาธารณะ สาธารณูปโภค สาธารณูปการหรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่น คณะกรรมการจะพิจารณาอนุญาตให้ ได้มาซึ่งที่ดินนั้นตามที่เห็นสมควรโดยกำหนดเงื่อนไขก็ได้

ที่ดินส่วนใดที่เจ้าของแจ้งได้ ใช้เพื่อสาธารณประโยชน์ การกุศล สาธารณะ สาธารณูปโภค สาธารณูปการ หรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่น คณะกรรมการจะพิจารณาอนุญาตให้ ได้มาซึ่งที่ดินส่วนนั้นตามสมควรก็ได้

การพิจารณาอนุญาตตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง คณะกรรมการมีอำนาจมอบหมายให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาอนุญาตได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๒ บุคคลอาจขอให้ ได้มาซึ่งที่ดินเพื่อใช้เป็นสุสานของตระกูล หรือ สุสานฌาปนสถานสาธารณะได้ไม่เกินหนึ่งไร่หรือห้าไร่แล้วแต่กรณี และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้พิจารณาอนุญาต

ในกรณีจำเป็นจะขอขยายจำนวนที่ดินออกไปอีกก็ได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งไร่หรือห้าไร่แล้วแต่กรณี และให้คณะกรรมการเป็นผู้พิจารณาอนุญาต

ในการพิจารณาอนุญาตตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือ คณะกรรมการ จะกำหนดเงื่อนไขด้วยหรือไม่ก็ได้

มาตรา ๔๓ บุคคลใดได้มาซึ่งสิทธิในที่ดินเกินกว่าที่อนุญาตไว้ในประมวลกฎหมายนี้ และส่วนที่เกินนั้นไม่เกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนที่พึงมิได้ตามบทแห่งประมวลกฎหมายนี้ จะขออนุญาตต่อคณะกรรมการ เพื่อให้มีสิทธิในที่ดินต่อไปก็ได้ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าที่ดินส่วนที่เกินนั้นไม่สามารถนำไปให้บุคคลอื่นใช้ประโยชน์ได้หรือใช้ได้ไม่คุ้มค่า หรือถ้าให้จำหน่ายจะเป็นการบั่นทอน อาชีพของผู้มีสิทธิในที่ดินโดยไม่สมควร ก็ให้คณะกรรมการอนุญาต

มาตรา ๔๔ ที่ดินเพื่อเกษตรกรรมในท้องที่ใดให้ประโยชน์ในการเกษตรน้อย สมควรจะให้บุคคลมีสิทธิในที่ดินเกินกว่าห้าสิบไร่ จะตราพระราชกฤษฎีกากำหนดท้องที่นั้นให้บุคคลมีสิทธิในที่ดินเกินกว่าห้าสิบไร่ก็ได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยไร่

มาตรา ๔๕ บุคคลใดต้องการมีสิทธิในที่ดินเพื่อเกษตรกรรมเกินกว่าที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๔ หรือมาตรา ๔๔ แห่งประมวลกฎหมายนี้ หากแสดงได้ว่าตนมีความสามารถและมีปัจจัยที่จะทำที่ดินให้เป็นประโยชน์ได้ ทั้งตนจะเป็นผู้อำนวยการทำประโยชน์ในที่ดินนั้นด้วยตนเอง ให้ทำคำร้องยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่พร้อมทั้งแสดงหลักฐานประกอบคำร้อง

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่สอบสวนแล้ว หากที่ดินขออนุญาตเกินกว่าที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๔ แต่ไม่เกินหนึ่งร้อยไร่ หรือเกินกว่าที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๔ แต่ไม่เกินหนึ่งร้อยห้าสิบไร่ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้พิจารณาอนุญาต ถ้าเกินหนึ่งร้อยไร่ หรือเกินหนึ่งร้อยห้าสิบไร่แล้วแต่กรณี ให้คณะกรรมการเป็นผู้พิจารณาอนุญาตแต่ต้องไม่เกินหนึ่งพันไร่

มาตรา ๔๖ บุคคลใดต้องการมีสิทธิในที่ดินเพื่ออุตสาหกรรมเกินกว่าที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๔ แห่งประมวลกฎหมายนี้ หากแสดงได้ว่าการประกอบอุตสาหกรรมนั้นจำเป็นต้องใช้ที่ดินเป็นจำนวนเกินกว่าสิทธิที่กำหนด ให้ทำคำร้องยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่พร้อมทั้งแสดงหลักฐานประกอบคำร้อง

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่สอบสวน หากที่ดินที่ขออนุญาตไม่เกินยี่สิบไร่ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้พิจารณาอนุญาต ถ้าเกินยี่สิบไร่ให้คณะกรรมการเป็นผู้พิจารณาอนุญาต

มาตรา ๔๗ บุคคลใดต้องการมีสิทธิในที่ดินเพื่อพาณิชย์กรรมเกินกว่าที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๔ แห่งประมวลกฎหมายนี้ หากแสดงได้ว่าการประกอบพาณิชย์กรรมนั้นจำเป็นต้องใช้ที่ดินมีจำนวนเกินกว่าสิทธิที่กำหนด ให้ทำคำร้องยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่พร้อมทั้งแสดงหลักฐานประกอบคำร้อง

๔๐๖

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่สอบสวนแล้วหากที่ดินที่ขออนุญาตไม่เกินสิบไร่ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้พิจารณาอนุญาต ถ้าเกินสิบไร่ ให้คณะกรรมการเป็นผู้พิจารณาอนุญาต

มาตรา ๔๕ ในกรณี que ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือคณะกรรมการได้พิจารณาตาม มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ หรือมาตรา ๔๗ แล้ว จะส่งอนุญาตให้ผู้ขอมิสิทธิ ในที่ดินตามที่ เห็นสมควรโดยกำหนดเงื่อนไขได้ด้วยก็ได้

ในการส่งอนุญาตและกำหนดเงื่อนไขให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่ คณะกรรมการกำหนด

หากผู้ได้รับอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือคณะกรรมการแล้วแต่กรณี จะสั่งให้จำหน่ายที่ดินส่วนที่เกินทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ภายในกำหนดหนึ่งปีก็ได้ ถ้าผู้ได้รับอนุญาตไม่จำหน่ายที่ดินภายในเวลาที่กำหนดให้ อธิบดีมีอำนาจจำหน่าย

มาตรา ๔๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๔ ผู้ใดมีที่ดินเกินกว่า จำนวนที่กำหนดไว้เป็นการฝ่าฝืนบทแห่งประมวลกฎหมายนี้ ให้ผู้นั้นจำหน่ายที่ดินส่วน ที่เกินภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ทราบว่ามีกรณีฝ่าฝืน ถ้าไม่ จำหน่ายภายในเวลาดังกล่าว ให้อธิบดีมีอำนาจจำหน่าย”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๕) ของมาตรา ๕๗ แห่งประมวลกฎหมาย ที่ดิน

“(๕) นิติบุคคลใดในมาตรานี้ที่ผู้จัดการ หรือกรรมการส่วนข้างมากเป็นคน ต่างตัว”

มาตรา ๗ บทบัญญัติมาตรา ๔๒ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน มิให้ใช้บังคับ แก่ที่ดินที่ใช้เป็น สุสาน ของตระกูล หรือสุสานและฌาปนสถาน สาธารณะที่มีอยู่แล้วก่อน วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๘ บุคคลใดมีที่ดินเกินกว่าสิทธิตามจำนวนที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๕ โดยมีได้รับการยกเว้นตามบทบัญญัติในประมวลกฎหมายนี้ หรือกฎหมายอื่น ให้ผู้นั้น

จำหน่ายที่ดินในส่วนที่เกินภายในกำหนดเวลาสามปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ไม่ว่าจะมิกฎหมายบังคับห้ามโอนไว้หรือไม่

เมื่อสิ้นระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่ง ผู้นั้นไม่สามารถจัดจำหน่ายที่ดินนั้นได้ ให้อธิบดีมีอำนาจจำหน่าย

มาตรา ๙ บุคคลใดจะได้มาซึ่งที่ดิน โดยมีสัญญาจะซื้อจะขายหรือสัญญาจะเช่าซื้อหรือจดทะเบียนค้ำประกันไว้ ซึ่งได้กระทำไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าได้จดทะเบียนนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๗๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนด ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อได้มีการซื้อขายหรือจดทะเบียนให้ไปตามสัญญาเช่นนั้น ให้ถือเสมือนว่าผู้ซื้อหรือผู้เช่าซื้อหรือผู้ได้รับให้มีสิทธิ ในที่ดิน อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๐ บุคคลใดได้จดทะเบียนขายฝากที่ดินไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับถ้าบุคคลนั้น หรือผู้รับโอนสิทธิการไถซึ่งได้รับโอนก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หรือทายาทของผู้ฝากขาย หรือบุคคลซึ่งในสัญญาขายฝากยอมไว้โดยเฉพาะ ให้เป็นผู้ไถได้ ได้ทำการไถที่ดินนั้นภายหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือเสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้มีสิทธิ ในที่ดินอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๑ บุคคลใดได้มาซึ่งสิทธิ ในที่ดินตามมาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ และที่ดินที่ได้มานั้น เมื่อรวมกับที่ดินที่บุคคลนั้นมีอยู่เดิมเกินจำนวนที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๔ ให้จำหน่ายที่ดินส่วนที่เกินภายในสามปี นับแต่วันที่ได้มาซึ่งสิทธิ ในที่ดินนั้น ถ้าบุคคลนั้นไม่สามารถจำหน่ายที่ดินส่วนที่เกินได้ ให้อธิบดีมีอำนาจจำหน่าย

มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัติ

(ลงชื่อ)	อำนาจ สุวรรณคีรี (นายอำนาจ สุวรรณคีรี)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	ประยูร โง่นคำ (นายประยูร โง่นคำ)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	สัมพันธ์ ทองสมัคร (นายสัมพันธ์ ทองสมัคร)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	บัญญัติ บรรทัดฐาน (นายบัญญัติ บรรทัดฐาน)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	สุเทพ เทือกสุบรรณ (นายสุเทพ เทือกสุบรรณ)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	ไกรสร ตันติพงศ์ (นายไกรสร ตันติพงศ์)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	จรรยา เสรีถวัลย์ (นายจรรยา เสรีถวัลย์)	ผู้เสนอ

ผู้รับรอง (ลงชื่อ)

ถนัด คอมันตร์	ฉลาต วรฉัตร	เอนก ทับสุวรรณ
อร่าม จงสวัสดิ์	พร้อม บุญฤทธิ์	ธีรศักดิ์ อัครบวร
ไสว พัฒโน	วิระ สุพัฒนกุล	เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ
เด่น โต๊ะมีนา	สงบ ทิพย์มณี	ขุนทอง ภูมิวเดียน
ชวน หลีกภัย	สุพัตรา มาศดิตถ์	สมบูรณ์ จีระมะกร
เทอดพงษ์ ไชยนันทน์	บุญเทียม เขมาภิรัตน์	พิภพ อะสีติรัตน์
สมัคร สุนทรเวช	วัชร ประภาพัฒน์	ประมาณ อติเรกสาร
คำรณ ฤ ล้ำพูน	มาโนชญ์ วิชัยกุล	

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุราษฎร์ธานี) : กระผมและคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่...) พ.ศ. . . . ซึ่งประกอบด้วยคุณอำนาจ สุวรรณคีรี คุณประยูร ใจนาค คุณสัมพันธ์ ทองสมศรี คุณไกรสร ตันดีพงศ์ คุณเจริญ เสรีถวิลย์ และคุณบัญญัติ บรรพตฐาน

โดยหลักการในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ต้องการที่จะแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา ๑๕ เพิ่มหมวด ๓ มาตรา ๓๔ ถึงมาตรา ๔๕ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน เพิ่มอนุมาตรา ๕ ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน เพิ่มข้อยกเว้นของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลกฎหมายที่ดินและเพิ่มบทบัญญัติในประมวลกฎหมายที่ดินที่เกี่ยวกับการให้จำนำที่ดิน ส่วนที่เกินจำนวนที่จะมีได้และเงื่อนไขที่ถือว่ามามีที่ดินอยู่ก่อนกฎหมายบังคับ

โดยเหตุผลที่พวกกระผมได้เสนอในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็เนื่องมาจากว่าประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๙ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๐๒ ได้ยกเลิกบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งการยกเลิกบทบัญญัติของประมวลกฎหมายที่ดิน โดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนั้น มีผลให้ขาดกฎหมายที่จะจำกัดการถือสิทธิในที่ดินของบุคคลหรือนิติบุคคล โดยเหตุนี้จึงทำให้สภาพการทั่วไปในปัจจุบัน ปรากฏผลว่าได้มีนายทุนกว้านซื้อที่ดินไว้โดยไม่มีขอบเขตจำกัด บางกลุ่มบางรายมักเป็นหมื่น ๆ ไร่ ในขณะที่เกษตรกรส่วนใหญ่ต้องบุกรุกเข้าไปทำมาหากินในป่าสงวนอยู่ทุกวี่ทุกวัน ท่านประธานที่เคารพ ถ้าหากเราชินปล่อยกันไว้อย่างนี้ คงจะมีปัญหาว่าคนจน ๆ คือเกษตรกรผู้มีรายได้น้อย ก็คงจะทยอยกันขายที่ดินให้กับนายทุนเพื่อที่จะนำไปกักตุนเอาไว้ถึงกับไรต่อไป จะทำให้ราคาที่ดินมีแนวโน้มที่จะขึ้นสูงทุก ๆ วัน เป็นผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศชาติเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นถ้าหากเราได้แก้ไขกฎหมายที่ดินดังกล่าวแล้ว ก็จะเป็นโอกาสให้ผู้มีรายได้น้อยและเกษตรกรจะได้มี โอกาสเป็นเจ้าของที่ดินได้มากขึ้น นอกจากนั้นยังจะทำให้การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศบรรลุเป้าหมายได้โดยสะดวก โดยมีกฎหมายเป็นรากฐานรองรับที่แน่นอน คณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติซึ่งได้จัดตั้งขึ้นนั้น ก็จะทำงานได้โดยสะดวกยิ่งขึ้น การบุกรุกป่าสงวนของเกษตรกรผู้มีรายได้น้อยก็จะได้

บรรเทาจำนวนลง สำคัญสำคัญของกฎหมายฉบับนี้ ก็คือสาระสำคัญที่กำหนดเอาไว้ใน มาตรา ๓๔ ซึ่งกำหนดเอาไว้แน่นอนว่า บุคคลจะมีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน เพื่อใช้ในกิจการ แต่จะอย่างไรเป็นจำนวนเท่าใด จะมีที่ดินเพื่อการพาณิชย์กรรม เพื่อการเกษตรกรรม หรือเพื่อการอยู่อาศัย เป็นจำนวนที่แน่นอน ท่านประธานที่เคารพ กระผมและคณะ เห็นว่ามีปัญหาเรื่องที่ดินที่เป็นอยู่ในขณะนี้ ก็คงจะสามารถแก้ได้ และก็จะเป็นผลประโยชน์ อย่างมหาศาลสำหรับประเทศไทย แล้วจะเป็นการขจัดความเหลื่อมล้ำในทางเศรษฐกิจได้ เป็นอย่างดี ถ้าหากเราได้พิจารณาแก้ไขกฎหมายที่ดินตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ทางฝ่ายบริหารจะมีข้อคิดเห็นอย่างไรบ้างครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง หลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ความจริงแล้วก็เป็นหลักการที่ดีในชั้นเมื่อมีประมวลกฎหมายที่ดินเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๗ ก็ได้มีหลักการอยู่ในประมวลกฎหมายที่ดิน ทั้งนี้เพื่อที่จะแบ่งสรรปันส่วนที่ดินซึ่งมีอยู่จำกัดในบ้านเมืองเรา ให้ไปอยู่ในมือของราษฎรได้ทั่วถึงกัน แต่ด้วยเหตุผลบางประการ เมื่อปี ๒๕๐๑ จึงได้มีการยกเลิกบทบัญญัตินี้ไปเสีย เมื่อยกเลิกไปแล้วบทบัญญัติที่เคยกำหนดไว้ให้แต่ละคนมีที่ดินจำกัดได้นั้นก็ไม่ได้ใช้บังคับ ทำให้บุคคลสามารถได้มาซึ่งที่ดินมากผิดปกติ เมื่อจะฟื้นฟูกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาใช้บังคับอีก ก็จะทำให้เกิดปัญหาขึ้นว่าในทางปฏิบัติจะทำอย่างไรกับที่ดิน ที่ได้มาภายหลังจากที่ได้ยกเลิกบทบัญญัตินั้น ๆ แล้ว นอกจากนั้นภาวะในเรื่องการจัดสรรที่ดินในปัจจุบัน ซึ่งมีการกว้านซื้อที่ดินแล้วก็นำมาจัดสรรเพื่อเป็นที่อยู่อาศัย ก็ก่อให้เกิดปัญหาขึ้นด้วยว่า ในกรณีเช่นนั้นจะทำการอย่างไร ในเรื่องนี้ความจริงนี้ทางฝ่ายรัฐบาลได้พิจารณาที่จะรื้อฟื้นบทบัญญัตินี้ขึ้นมาแล้ว แต่เนื่องจากติดขัดปัญหาดังกล่าว จึงต้องใช้เวลาในการศึกษาพิจารณาอยู่บ้าง จึงทำให้ยังไม่สามารถเสนอร่างกฎหมายในทำนองนี้เข้าสู่สภาได้ แล้วก็บังเอิญท่านสมาชิกได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามาเสียก่อน ถ้าหากไม่เป็นการรวบรัดจนเกินไป และท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องจะไม่

ขัดข้อง ทางรัฐบาลก็ยินดีที่จะรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไปรวมพิจารณากับร่างซึ่งทางรัฐบาลกำลังศึกษาอยู่ ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ทางฝ่ายผู้เสนอว่าอย่างไรครับ

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุเทพ เทือกสุบรรณ พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ กระผมไม่ติดใจครับ ยินยอมให้รัฐบาลรับเอาไปพิจารณาก่อนรับหลักการ แต่อยากจะทราบว่า รัฐบาลจะใช้เวลาพิจารณาให้น้อยกว่านั้นได้หรือไม่ เพราะกฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่มีความสำคัญอย่างยิ่งของเกษตรกรทั่วประเทศ - ถ้ารัฐบาลพิจารณาในระยะเวลาอันสั้นได้ก็จะปรากฏผลเป็นที่ชื่นชมของเกษตรกรทั้งประเทศครับ

ประธานรัฐสภา : ผู้เสนอไม่ขัดข้อง จะให้รัฐบาลรีบไปพิจารณาก่อนรับหลักการ แต่ว่าขอให้ใช้เวลาสั้น รัฐบาลจะว่าอย่างไรครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ โดยที่กฎหมายฉบับนี้จะบังเกิดผลหรือไม่ ขึ้นอยู่กับทางปฏิบัติและวิธีปฏิบัติที่จะเขียนไว้ในกฎหมาย ซึ่งจะต้องใช้เวลาในการศึกษาอยู่บ้าง ถ้าท่านสมาชิกผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะกรุณาขอเวลาสัก ๖๐ วัน จะได้หรือไม่ครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญผู้เสนอครับ

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมยินยอมครับ

ประธานรัฐสภา : ท่านผู้เสนอยินยอมให้รัฐบาลรีบไปพิจารณาก่อนรับหลักการไม่มีท่านผู้ใดขัดข้องนะครับ

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานรัฐสภา : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดขัดข้องก็ให้เป็นไปตามที่คณะผู้เสนอกับรัฐบาลได้ตกลงกันได้แล้ว

ต่อไปนี่ก็เป็นการพิจารณาญาติ ให้รัฐสภาตีความตามมาตรา ๑๓๕ และมาตรา ๑๔๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๒๑ (นายญาติ ไหวดี เป็นผู้เสนอ) เอาละครับถึงเวรคุณญาติจะครับ เชิญครับ

(สำเนา)

ที่ ๓๘/๒๕๒๓

สำนักงานเลขที่ ๙๗ ขอยสุพรรณภิกา

ถนนสุทธิสาร กรุงเทพมหานคร ๑๐

๔ มีนาคม ๒๕๒๓

เรื่อง ขอสันนอญัตติให้รัฐสภาตีความตามมาตรา ๑๓๕ และมาตรา ๑๔๒ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๒๑

กราบเรียน ฯพณฯ ประธานรัฐสภา

เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๒๑ ไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการให้สิทธิแก่สมาชิกฝ่ายนิติบัญญัติเข้าชื่อกันเสนอนญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปโดยไม่ต้งลงมติในปัญหาที่อภิปราย แต่ปรากฏว่าตามข้อบังคับการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๒๒ ข้อ ๓๓ และข้อ ๓๔ มีบทบัญญัติในลักษณะที่เป็นการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินทำนองเดียวกันกับการเปิดอภิปรายทั่วไปโดยไม่มีการลงมติในปัญหาที่อภิปราย ซึ่งข้าพเจ้าพิจารณาแล้วเห็นว่า สภาผู้แทนราษฎรใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๒ ทำการตราข้อบังคับอันเป็นการให้สิทธิแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใช้เกินอำนาจหน้าที่ เพราะเป็นการขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๓๕ ซึ่งบัญญัติว่า “วุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินโดยบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้” ดังนั้นจึงเท่ากับว่า สภาผู้แทนราษฎรใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๔๒ ให้สิทธิแก่สมาชิกเข้าชื่อกันเสนอ “ญัตติด่วน” ตามข้อบังคับ ฯ ข้อ ๓๓ และข้อ ๓๔ ต่อสภาผู้แทนราษฎร อันเป็นลักษณะที่เป็นการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินทำนองเดียวกันกับการเปิดอภิปรายทั่วไปโดยไม่มีการลงมติในปัญหาที่อภิปราย ซึ่งเป็นการปฏิบัติที่ไม่ชอบด้วยหน้าที่ของฝ่ายนิติบัญญัติตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้ ทั้งนี้ตามเหตุผลดังต่อไปนี้

๑. วุฒิสภากิติ สภาผู้แทนราษฎร กิติ แม้จะเป็นองค์กรที่มีอำนาจควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน แต่การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินขององค์กรทั้งสองย่อมต้องเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้ ดังได้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๓๕

๒. การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินนั้น รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้ ได้บัญญัติวิธีการไว้

๒.๑ ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๓๖ ได้บัญญัติให้สมาชิกวุฒิสภาหรือสภาผู้แทนราษฎรมีสិทธิตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีในเรื่องใดเกี่ยวกับงานในหน้าที่ได้ การตั้งกระทู้ถามนั้น สมาชิกมักตั้งกระทู้ถามแบบธรรมดาอย่างหนึ่ง และตั้งเป็นกระทู้ถามด่วนอีกอย่างหนึ่ง เฉพาะการตั้งกระทู้ถามด่วนนั้น ข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๒๒ ข้อ ๑๐๙ และข้อบังคับการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๒๒ ข้อ ๑๑๖ ได้ตราบทบัญญัติที่มีความตรงกันว่า “กรณีที่เกี่ยวข้องกับประโยชน์สำคัญของแผ่นดิน หรือมีเหตุฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนในอันที่จะรักษาความปลอดภัยสาธารณะ หรือป้องกันภัยพิบัติสาธารณะ หรือกระทบกระเทือนต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรม หรือเสรีภาพของประชาชนอย่างร้ายแรง หรือกระทบกระเทือนต่อสัมพันธไมตรีระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นเรื่องที่รัฐมนตรีควรจะต้องรีบชี้แจง หรือดำเนินการโดยทันทีนั้น จะตั้งกระทู้ถามด่วนก็ได้” การตั้งกระทู้ถามด่วนจึงไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๓๕ และมาตรา ๑๔๒ แต่อย่างใด

๒.๒ ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๓๗ ได้บัญญัติให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๕ ของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด มีสิทธิเข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไป เพื่อลงมติ ไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลหรือทั้งคณะ นอกจากนั้น เมื่อคณะรัฐมนตรีจะเข้ารับหน้าที่บริหารราชการแผ่นดิน ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๕๑ ยังบัญญัติให้คณะรัฐมนตรีต้องแถลงนโยบายต่อรัฐสภาโดยไม่มี การลงมติความไว้วางใจ และในระหว่างที่คณะรัฐมนตรีบริหารราชการแผ่นดินอยู่นั้น รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๕๓ ก็บัญญัติไว้ว่า “ถ้ามีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินที่

คณะรัฐมนตรีเห็นสมควรจะฟังความคิดเห็นของสมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นายกรัฐมนตรีจะแจ้งไปยังประธานรัฐสภาขอให้มีการเปิดอภิปรายทั่วไปในที่ประชุมรัฐสภาได้ ในกรณีเช่นว่านี้ รัฐสภาจะลงมติในปัญหาที่อภิปรายมิได้” เหล่านี้สมาชิกทั้งสองสภาย่อมมีโอกาสซักไซ้ไล่เรียง ตีติง หรือเสนอแนะ เพื่อให้รัฐบาลรีบไปปฏิบัติก็ได้

ลักษณะการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินดังกล่าวเขียนมานี้จะเห็นว่า รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้ได้กำหนดเจตนารมณ์ให้มีขอบเขตจำกัดและเอื้ออำนวยให้ฝ่ายนิติบัญญัติที่จะควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินเพียงเท่าที่ทราบเรียนมาเท่านั้น เมื่อรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้ไม่ประสงค์จะให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินโดยการให้สิทธิเข้าชื่อเสนอเปิดอภิปรายทั่วไปโดยไม่ต้องลงมติในปัญหาที่อภิปราย และไม่ประสงค์จะให้เสนอ “ญัตติด่วน” ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๓๓ และข้อ ๓๔ ดังนั้นจึงเห็นว่า การที่สภาผู้แทนราษฎรใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๔๒ ทำการตราข้อบังคับฯ ข้อ ๓๓ และข้อ ๓๔ ขึ้นใช้บังคับฯ จึงเป็นการกระทำที่ให้สิทธิแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินโดยไม่ชอบตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้

เพื่อให้ปัญหาดังกล่าวเป็นที่ยุติ ข้าพเจ้าจึงกราบเรียนขอความกรุณาฯ พณาฯ ได้ใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๕๑ และมาตรา ๑๕๓ (๔) เรียกประชุมรัฐสภา เพื่อตีความตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๓๕ และมาตรา ๑๔๒ ว่า ตามทฤษฎะณะส่วนตัวที่ข้าพเจ้ากราบเรียนมานี้เป็นการถูกต้องหรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่สภาผู้แทนราษฎรใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๔๒ ทำการตราข้อบังคับฯ ข้อ ๓๓ และข้อ ๓๔ ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอ “ญัตติด่วน” ได้นั้น จะเป็นการขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้หรือไม่

อนึ่ง เพื่อประกอบการพิจารณาของที่ประชุมรัฐสภา ข้าพเจ้าใคร่ขอกราบเรียนว่า ตามข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งมีทั้งหมด ๑๔๗ ข้อ ไม่มีข้อใด

ที่ให้สิทธิแก่สมาชิกวุฒิสภาเสนอ “ญัตติด่วน” เหมือนกับข้อบังคับการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๒๒ ข้อ ๓๓ และข้อ ๓๔ ตราไว้เลย และขอทราบเรียนว่า ในสมัยที่มีการใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๑ ได้มีบทบัญญัติในมาตรา ๑๒๗ ให้สิทธิแก่สมาชิกวุฒิสภาหรือสภาผู้แทนที่จะเข้าชื่อเสนอญัตติขอให้เปิดอภิปรายทั่วไป เพื่อขอให้คณะรัฐมนตรีแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในปัญหาอันเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดิน โดยไม่ลงมติในปัญหาที่อภิปราย ในครั้งนั้นสภาผู้แทนได้ตราข้อบังคับการประชุมปรึกษาของสภาผู้แทน พ.ศ. ๒๕๑๓ ข้อ ๓๐ ว่า “สมาชิกมีสิทธิเสนอเรื่องใด ๆ ที่สำคัญเกี่ยวกับประโยชน์ได้เสียของประเทศชาติ เพื่อให้คณะรัฐมนตรีนำไปพิจารณาประกอบการบริหารราชการแผ่นดิน ญัตตินี้ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าสิบคน ในกรณีที่สภาเห็นด้วยกับญัตติดังกล่าวแล้ว ให้ประธานสภาแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรี” แม้กระนั้น รัฐสภาในสมัยนั้นก็ยังตีความตามญัตติของข้าพเจ้า เมื่อวันที่ ๑ และวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๑๓ โดยลงมติว่า วิธีการตามข้อบังคับการประชุมปรึกษาของสภาผู้แทน พ.ศ. ๒๕๑๓ ที่กำหนดขึ้นนั้น เป็นวิธีการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินเกินอำนาจหน้าที่ เป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ และให้ประธานรัฐสภาแจ้งไปยังประธานสภาผู้แทนให้ยกเลิกข้อบังคับฯ ข้อ ๓๐ ดังกล่าว

จึงกราบเรียนมาเพื่อขอความกรุณา ๕ ๕ ๕ ได้โปรดพิจารณาดำเนินการโดยด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **ญาติ ไหวติ** ผู้เสนอ

(นายญาติ ไหวติ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุรินทร์

ลายเซ็นชื่อของผู้รับรองผู้ตัดตีความตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๓๕

และมาตรา ๑๔๒

คล้าย จิตพิทักษ์
ปิยะฉวี วัชรภรณ์
อดุล ภูมิณรงค์
เฉลียว ตีวงศ์
ไพโรจน์ เกรือรัตน์
ศิริ พุ่มทอง
พันตรี สิทธิพนม วิชิตวรสาร
พินิจ จันทรสุนทร
ประสาร ตานกุล
ไกรสร นันทมานพ
ประโยชน์ เนื่องจำนงค์
ยงยุทธ นพเขต
สวัสดิ์ วงศ์ทวี
อัมพล จันทร์เจริญ
วินัย เล้าวูฒ
โตก รอดรักษา
บุญเรือง ถาวรสวัสดิ์
สุนิห ลีลา

จิระ มงคลรังษี
สุเทพ อาจสารี
ทวีศักดิ์ อับดุลบุตร
ประเทือง วิจารณ์ปรีชา
เชื้อม เรืองรอง
อำพัน หิรัญโชติ
ไพศาล จันทรมักดี
เปรม มาลากุล ณ อยุธยา
ร้อยตำรวจเอก มานัส ชูวนลิน
จำเริญ ศรีสุวรรณ
พลศักดิ์ สุดสนธิ์
กำจร लाखโรจน์
ชิงชัย มงคลธรรม
ถาวร ไชยสุวรรณ
วิรวร สิทธีธรรม
เฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย
บุญยง แก้วฝ้ายนอก
หัต ดาวเรือง

นายญาติ ไหวดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : ท่านประธานที่
เคารพ กระผม ญาติ ไหวดี แห่งจังหวัดสุรินทร์ ขอประทานเสนอญัตติให้รัฐสภา
ความตามมาตรา ๑๓๕ และมาตรา ๑๔๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธ-
ศักราช ๒๕๒๑ ทั้งนี้ โดยเหตุผลดังต่อไปนี้

เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๒๑ ไม่มี
บทบัญญัติเกี่ยวกับการให้สิทธิแก่สมาชิกฝ่ายนิติบัญญัติเข้าชื่อกันเสนอญัตติขอให้เปิด
อภิปรายทั่วไปโดยไม่ต้องลงมติในปัญหาที่อภิปราย แต่ปรากฏว่าตามข้อบังคับการประชุม
ของสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๒๒ ข้อ ๓๓ และข้อ ๓๔ มีบทบัญญัติในลักษณะที่เป็น
การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินทำนองเดียวกันกับการเปิดอภิปรายทั่วไป โดยไม่
มีการลงมติในปัญหาที่อภิปราย ซึ่งกระผมพิจารณาแล้วเห็นว่าสภาผู้แทนราษฎรได้ใช้
อำนาจตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๒ ทำการตราข้อบังคับอันเป็นการให้สิทธิแก่สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรใช้สิทธิเกินอำนาจหน้าที่ เพราะเป็นการขัดและแย้งกับบทบัญญัติของ
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๕ ซึ่งบัญญัติว่า “วุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจควบคุม
การบริหารราชการแผ่นดินโดยบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้” ดังนั้นจึงเท่ากับว่า สภาผู้แทน
ราษฎรใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๒ ให้สิทธิแก่สมาชิกเข้าชื่อกันเสนอญัตติ
ด่วน ตามข้อบังคับ ข้อ ๓๓ และข้อ ๓๔ ต่อสภาผู้แทนราษฎร อันเป็นลักษณะที่เป็น
การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน ทำนองเดียวกันกับการเปิดอภิปรายทั่วไป โดยไม่มี
การลงมติในปัญหาที่อภิปราย ซึ่งเป็นการปฏิบัติที่ไม่ชอบด้วยหน้าที่ของฝ่ายนิติบัญญัติ
ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้ ทั้งนี้ตามเหตุผลดังต่อไปนี้

๑. วุฒิสภาที่ดี สภาผู้แทนราษฎรที่ดี แม้จะเป็นองค์กรที่มีอำนาจควบคุมการ
บริหารราชการแผ่นดิน แต่การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินขององค์กรทั้งสองย่อม
ต้องเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้ ดังได้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๑๓๕

๒. การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินนั้น รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้
ได้วิธีการไว้ คือ

๒.๑ ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๓๖ ได้บัญญัติให้สมาชิกวุฒิสภาหรือสภาผู้แทนราษฎรมีสันทิต้องกระทำมรณัติในเรื่องใดเกี่ยวกับงานในหน้าที่ได้ การตั้งกระทำมรณัตินั้นสมาชิกมักตั้งกระทำมรณัติแบบธรรมดาอย่างหนึ่ง และตั้งเป็นกระทำมรณัติอื่นอย่างหนึ่ง เฉพาะการตั้งกระทำมรณัตินั้นข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๒๒ ข้อ ๑๐๘ และข้อบังคับการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๒๒ ข้อ ๑๑๖ ได้ตราบทบัญญัติที่มีความตรงกันว่า “กรณีที่เกี่ยวข้องประโยชน์สำคัญของแผ่นดินหรือมีเหตุฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนในอันที่จะรักษาความปลอดภัยสาธารณะ หรือป้องกันภัยพิบัติสาธารณะ หรือกระทบกระเทือนต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรม หรือเสรีภาพของประชาชนอย่างร้ายแรง หรือกระทบกระเทือนต่อสัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นเรื่องที่รัฐมนตรีควรจะต้องรับชี้แจงหรือดำเนินการโดยทันทีนั้น จะตั้งกระทำมรณัติก็ได้” การตั้งกระทำมรณัตินั้นจึงไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๕ และมาตรา ๑๕๒ แต่อย่างใด

๒.๒ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๗ ได้บัญญัติให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๕ ของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด มีสิทธิเข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไป เพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลหรือทั้งคณะ

นอกจากนี้ เมื่อคณะรัฐมนตรีจะเข้ารับหน้าที่บริหารราชการแผ่นดิน ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๑ ยังบัญญัติให้คณะรัฐมนตรีต้องแถลงนโยบายต่อรัฐสภาโดยไม่มี การลงมติความไว้วางใจ และในระหว่างที่คณะรัฐมนตรีบริหารราชการแผ่นดินอยู่นั้น รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๓ ก็บัญญัติไว้ว่า “ถ้ามีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินที่คณะรัฐมนตรีเห็นสมควรจะแจ้งความเกิดขึ้นของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นายกรัฐมนตรีจะแจ้งไปยังประธานรัฐสภา ขอให้มีการเปิดอภิปรายทั่วไปในที่ประชุมรัฐสภาได้ ในกรณีเช่นว่านี้ รัฐสภาจะลงมติในปัญหาที่อภิปรายมิได้” เหล่านี้ สมาชิกทั้ง ๒ สภาย่อมมีโอกาสชักใช้ไล่เลียง ตีติง หรือเสนอแนะ เพื่อให้รัฐบาลรับไปปฏิบัติ

ลักษณะการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินดังกล่าวมานี้ จะเห็นว่า รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้ได้กำหนดเจตนารมณ์ให้มีขอบเขตจำกัดและเอื้ออำนวยให้ฝ่ายนิติบัญญัติที่จะควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินเพียงเท่าที่ทราบเรียนมานี้เท่านั้น เมื่อรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้ไม่ประสงค์จะให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน โดยการให้สิทธิเข้าชื่อเสนอเปิดอภิปรายทั่วไปโดยไม่ตั้งลงมติ ในปัญหาที่อภิปรายและไม่ประสงค์จะให้เสนอญัตติควิน ตามข้อบังคับ ข้อ ๓๓ และข้อ ๓๔ ดังนั้น จึงเห็นว่า การที่สภาผู้แทนราษฎรใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๒ ทำการตราข้อบังคับ ข้อ ๓๓ และข้อ ๓๔ ขึ้นใช้บังคับ จึงเป็นการกระทำที่สิทธิแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใช้อำนาจควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินโดยไม่ชอบตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้

เพื่อให้ปัญหาดังกล่าวเป็นที่ยุติ กระผมจึงทราบเรียนขอความกรุณา ขณพนา ได้ใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๑ และมาตรา ๑๕๓ (๘) เรียกประชุมรัฐสภา เพื่อตีความตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๕ และมาตรา ๑๔๒ ว่า ตามทฤษฎีส่วนตัวที่กระผมทราบเรียนมานี้เป็นการถูกต้องหรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่สภาผู้แทนราษฎรใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๒ ทำการตราข้อบังคับ ข้อ ๓๓ และข้อ ๓๔ ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอญัตติควินได้นั้น จะเป็นการขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้อย่างไรหรือไม่

อนึ่ง เพื่อประกอบการพิจารณาของที่ประชุมรัฐสภา กระผมใคร่ขอทราบเรียนข้อเท็จจริงว่า ตามข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งมีทั้งหมด ๑๔๗ ข้อ ไม่มีข้อใดที่ให้สิทธิแก่สมาชิกวุฒิสภาเสนอญัตติควินเหมือนกับข้อบังคับการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๒๒ ข้อ ๓๓ และข้อ ๓๔ ตราไว้เลย และขอทราบเรียนว่า ในสมัยที่มีการใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๒๑ ได้มีบทบัญญัติในมาตรา ๑๒๗ ให้สิทธิแก่สมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกสภาผู้แทนฯ ที่จะเข้าชื่อเสนอญัตติขอให้เปิดอภิปรายทั่วไป เพื่อขอให้คณะรัฐมนตรีแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในปัญหาอันเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดิน โดยไม่ลงมติในปัญหาที่อภิปราย

ในครั้งนั้นสภาผู้แทนฯ ได้ตราข้อบังคับการประชุมปรึกษาของสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๑๓ ข้อ ๓๐ ว่า "สมาชิกมีสิทธิเสนอญัตติเรื่องใด ๆ ที่สำคัญเกี่ยวกับประโยชน์ได้เสียของประเทศชาติ เพื่อให้คณะรัฐมนตรีนำไปพิจารณาประกอบการบริหารราชการแผ่นดิน ญัตตินี้ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าสิบคน ในกรณีที่สภาเห็นด้วยกับญัตติดังกล่าวแล้ว ให้ประธานสภาแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรี" แม้กระนั้นรัฐสภาในสมัยนั้นก็ยังตีความตามมติของกระผม เมื่อวันที่ ๑ และวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๑๓ โดยลงมติว่า วิธีการตามข้อบังคับการประชุมปรึกษาของสภาผู้แทนฯ พ.ศ. ๒๕๑๓ ที่กำหนดขึ้นนั้น เป็นวิธีการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินเกินอำนาจหน้าที่ เป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ และให้ประธานรัฐสภาแจ้งไปยังประธานสภาผู้แทนฯ ให้ยกเลิกข้อบังคับ ข้อ ๓๐ ดังกล่าว

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ความจริงนั้นญัตติเรื่องนี้ได้เคยเสนอมารัฐบาล ท่านพลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ ครั้งหนึ่งแล้ว แต่เผอิญกระผมเขียนวาทะเกินไป แล้วรู้สึกวาทะที่ประชุมยังไม่เข้าใจ กระผมจึงขอลอนจากที่ประชุมรัฐสภาในครั้งนั้นไปร่างมาใหม่ แล้วก็ตั้งใจจะร่างขึ้นเสนอมารัฐบาลใหม่ เผอิญรัฐบาลท่านนายกฯ เกรียงศักดิ์ ได้ลาออกไป แล้วรัฐบาลปัจจุบันนี้ได้มาบริหารราชการแผ่นดินแทน เพราะฉะนั้นกระผมก็เสนอมารัฐบาลใหม่อีก ทั้งนี้ก็เพื่อชี้แจงให้ที่ประชุมเห็นว่า ตามเจตนารมณ์ของกระผมนั้นไม่ได้ต้องการเสนอญัตตินี้มาเพื่อรัฐบาลใด หรือเพื่อรัฐบาลใด ๆ ทั้งนี้ ไม่ได้ทำเพื่อรัฐบาล แต่ทำเพื่อให้เป็นไปตามกติกาทว่างไว้ กติกาทว่างไว้ คือรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้เอง เพราะฉะนั้นเมื่อรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้วางไว้อย่างไร ที่ประชุมของสภาผู้แทนราษฎรก็ตาม ที่ประชุมของวุฒิสภาก็ตาม หรือที่ประชุมของรัฐสภาก็ตาม ต้องปฏิบัติยึดถือตามกติกาทว่างไว้แน่นอนอย่างเคร่งครัด จึงจะถูกต้อง เพราะฉะนั้นโปรดเข้าใจ ที่มีท่านผู้อภิปรายที่แล้วมานั้นได้เข้าใจว่า กระผมทำเพื่อพลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ อย่างนั้นหาไม่ได้ กระผมต้องการให้เป็นไปตามกติกาทว่างไว้ เช่นเดียวกับกับการลงสนามเล่นฟุตบอล ถ้ากติกาทว่างไว้ให้ฝ่ายหนึ่ง ทีมฝ่ายหนึ่งชู้ตฟุตบอลเข้าประตูได้ฝ่ายเดียว แล้วฝ่ายหนึ่งไม่รู้อะไรเลย อย่างนั้นก็ไม่ต้องกติกาทว่างไว้ กรุณาให้เข้าใจอย่างนี้ด้วย เจตนาของกระผมนั้นต้องการให้ปฏิบัติตามกติกา ไม่ใช่ให้ฝ่ายหนึ่งกติกาทิ้งหรือกระทำให้กติกาไปเฉยๆ นอกจากเราจะแก้ไขกติกาขึ้นใหม่ถึงจะถูกต้อง

อีกประการหนึ่งการที่เสนอญัตติเรื่องนี้นานนี้ ก็เนื่องจากว่ารัฐธรรมนูญทุก ๆ ฉบับที่ผ่านมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๕ ถึงปัจจุบันนี้ ไม่มีอนุญาตให้มีญัตติด่วนเสนอต่อสภา แต่ท่านผู้ต้องการเสนอญัตติด่วนอย่างนี้ทำนองนี้หรือเสนอญัตติใดๆ ทำนองนี้ก็อาจที่จะเสนอได้ สมมุติว่ามีเรื่องด่วน เรื่องที่เป็นการเดือดร้อนกับประชาชน ซึ่งยกเป็นเหตุผล อ้างว่าจะทำอย่างไรก็ทำได้ ดังกระทู้ด่วนถามก็ได้ หรือรัฐบาลอาจจะมาชี้แจง ตามมาตรา ๑๕๓ ก็ได้ หรือเมื่อตั้งข้อเสนอในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ขอตั้งคณะกรรมการ การกระทำหรือสอนสวนหรือศึกษาเรื่องใดๆ ก็ได้ นั่นก็ทำได้ แต่การกระทำอย่างนี้แล้วมานั้น ฝ่ายนิติบัญญัติทำแต่ฝ่ายเดียว แล้วโจมตีรัฐบาลฝ่ายเดียวเป็นการต่อสู้ที่ไม่ถูกต้อง ตามสปิริต (Spirit) ของนักกีฬา ควรจะให้ทางรัฐบาลมาห้ด้วย ถึงจะถูกตอง ที่นี้ไปดำ เขาข้างเดียว ชู้ตแต่ฝ่ายเดียว อีกฝ่ายหนึ่งไม่ได้ลงสนาม อย่างนี้ไม่ถูกต้องเลยครับไม่ใช่ น้ำใจนักกีฬา ความจริงสมัยก่อนๆ นั้น ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎรก็ตาม การประชุม วุฒิสภาก็ตาม หรือรัฐสภาก็ตาม คณะรัฐมนตรีทุกคนต้องมานั่งในที่นี้ จึงจะถูกตอง แต่ กระทบก็ไม่ทราบว่ามีเปลี่ยนแปลงอย่างไร บางที่ท่านก็ไม่มาเลยก็มี แต่รู้สึกว่รัฐบาล ชู้ตนี้ชกมาหนาตาขึ้นบ้าง ถ้ารัฐบาลมาประชุมร่วมกับสภาผู้แทนฯ หรือประชุมร่วมกับ วุฒิสภา หรือประชุมร่วมกับรัฐสภาอย่างนี้แล้วรัฐมนตรีมานั่งอย่างนี้ด้วยก็พอจะต่อสู้กันไป ไหว แต่ที่นี้เราให้ดำคำเดียว บางท่านถึงกับดำ จะใช้สำนวนในขุนช้างขุนแผน เป็น สำนวนพระพันวษาว่า ต้องไปจิกหัวขุนไกรเอามาให้กู อย่างนี้ทำนองนี้ไม่ถูกต้องครับ ดำเขาข้างเดียว และข้อบังคับไม่ได้ให้รัฐบาลต้องรับรู้ในญัตติด่วนท่านด้วย กระทบจึง ได้เสนอญัตติเรื่องนี้มาอีกครึ่งหนึ่งในรัฐบาลนี้ แต่เมื่อญัตตินี้ที่ประชุมนี้ลงมติรับรองแล้ว ก็จะเป็นเพื่อปฏิบัติให้ถูกต้องตามกติกาที่วางไว้ ยิ่งกว่านั้นเมื่อที่ประชุมนี้ได้เห็นชอบใน ญัตติเรื่องนี้แล้วขอให้ท่านประธานรัฐสภาได้กรุณาแจ้งไปทางประธานสภาด้วย ให้ปฏิบัติ ให้ถูกต้องต่อไป เป็นการแก้ไขข้อบังคับ ข้อ ๓๓ กับ ๓๔ ขอขอบคุณครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) : ท่าน ประธานรัฐสภาที่เคารพ กระทบ เชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ พรรคสันติธรรม จากจังหวัด อุบลราชธานี ด้วยความเคารพอย่างสูงที่ท่านสมาชิกผู้อาวุโสท่านหนึ่งได้เสนอญัตติเข้ามา

ให้มีการตีความรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๓๕ ด้วยความเคารพ กระผมจะประทานกราบเรียนว่า ท่านผู้แปรญัตติได้เน้นประเด็นที่ว่า กฎหมายรัฐธรรมนูญในฉบับปี ๒๕๒๑ นั้นไม่ได้ให้อำนาจสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือไม่ได้ให้อำนาจวุฒิสมาชิกเสนอญัตติด่วนเข้ามาในเชิงเป็นการอภิปรายแล้วไม่มีการลงมติ ก่อนที่กระผมจะอภิปรายในเรื่องนี้ กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานได้ย่อนมาดูมาตรา ๑๓๕ ของกฎหมายรัฐธรรมนูญเสียก่อนว่า ได้ให้อำนาจวุฒิสมาชิกกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไว้มากนักน้อยเพียงใดหรือไม่ กระผมขอประทานอนุญาตอ่านมาตรา ๑๓๕ ของกฎหมายรัฐธรรมนูญให้ที่ประชุมทราบดังต่อไปนี้ มาตรา ๑๓๕ “วุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร มีอำนาจควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน โดยบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้” ปัญหาต่อไปที่จะต้องมาพิจารณาก็คือว่า วุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจในการที่จะควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลได้มากน้อยเพียงใด เราก็ควรจะมาเบ็ดดูมาตรา - ๑๒๕ ของรัฐธรรมนูญซึ่งได้บัญญัติไว้อย่างชัดเจนว่า ให้อำนาจสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสามารถเสนอร่างพระราชบัญญัติได้ แล้วลงเปิดไปดูมาตรา ๑๓๗ แห่งรัฐธรรมนูญ ก็จะปรากฏอำนาจหน้าที่ไว้ว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๕ ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดของสภาผู้แทนราษฎรมีสสิทธิเข้าชื่อเสนอญัตติเปิดขออภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลหรือทั้งคณะ นี่ก็แสดงว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญให้อำนาจเสนอญัตติเปิดอภิปรายทั่วไป โดยมีการลงมติ และกระผมอยากจะเชิญชวนให้ท่านมาดูมาตรา ๑๓๕ อีกครั้งหนึ่งก็คือ การให้อำนาจวุฒิสมาชิกและสภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจเลือกสมาชิกขึ้นมาเป็นกรรมาธิการวิสามัญ และยังให้อำนาจเลือกสมาชิกที่ไม่ได้เป็นสมาชิก หรือเป็นสมาชิกตั้งเป็นคณะกรรมาธิการวิสามัญในสภาพิจารณำปัญหาของประเทศชาติบ้านเมืองได้ด้วย ปัญหาเหล่านี้เราจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญได้ให้อำนาจต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสมาชิกไว้อย่างกว้างขวาง และยังมีแน่นอนหนักในมาตรา ๑๔๒ ด้วย ซึ่งกระผมขอประทานอนุญาตท่านประธานได้อ่านอีกครั้งหนึ่ง มาตรา ๑๔๒ “วุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจตราข้อบังคับการประชุมเกี่ยวกับการเลือกและการปฏิบัติหน้าที่ของประธานสภา รองประธานสภาและกรรมาธิการ

วิธีการประชุม การเสนอและการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ การเสนอญัตติ การปรึกษา การอภิปราย การลงมติ การตั้งกระทู้ถาม การเปิดอภิปรายทั่วไป การรักษาระเบียบ และความเรียบร้อยและกิจการอื่นเพื่อดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้” ท่านลองมาชี้ให้เห็นในประเด็นที่ว่า การเสนอญัตติ กฎหมายรัฐธรรมนูญไม่ได้เขียนไว้ว่าเป็นญัตติด่วนหรือไม่ด่วน ก็จะต้องตีความไปในทางที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ บ้านเมือง ไม่ใช่ว่าจะตีความแต่อย่างเดียว ว่าเสนอญัตติธรรมดา เมื่อมีการเสนอญัตติด่วนก็สมควรที่สภาจะต้องอาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๕๒ บัญญัติเป็นข้อบังคับขึ้น ในข้อ ๓๓ ซึ่งกระผมก็ขอประทานอนุญาตท่านประธานอาน เพื่อให้สภาได้เข้าใจชัดว่า “ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับประโยชน์สำคัญของแผ่นดิน หรือมีความจำเป็นรีบด่วนในอันที่จะรักษาความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือความมั่นคงของประเทศ ไม่ว่าในทางเศรษฐกิจการคลังหรือในทางใดๆ ก็ตาม หรือในอันที่จะขจัดเหตุใดๆ ที่กระทบกระเทือนต่อเสรีภาพของประชาชนอย่างร้ายแรง จะเสนอญัตติด่วน เพื่อให้สภาพิจารณาเป็นการด่วนก็ได้ ให้เป็นอำนาจของประธานสภาที่จะวินิจฉัยว่าญัตติใดเป็นญัตติด่วนหรือไม่ และเมื่อวินิจฉัยแล้ว ให้แจ้งผู้เสนอญัตติทราบ พร้อมด้วยเหตุผลภายในห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับญัตตินั้น” และในข้อ ๓๔ “ให้ประธานสภาบรรจุญัตติด่วนเข้าระเบียบวาระประชุมในโอกาสแรกที่จะกระทำได้ ในการนี้จะบรรจุเพิ่มเติมในระเบียบวาระประชุมก็จัดไปแล้วก็ได้” เพราะฉะนั้นข้อบังคับของสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๒๒ ก็อาศัยอำนาจจากรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๒ ซึ่งเห็นได้อย่างชัดเจน เพราะฉะนั้นมาตรา ๑๕๒ เป็นการให้อำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตามมาตรา ๑๓๕ ในรัฐธรรมนูญ คือมีอำนาจควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล เพราะฉะนั้นการที่ออกข้อบังคับตามมาข้อ ๓๓ และข้อ ๓๔ ของข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรนั้น ไม่ได้ขัดกับรัฐธรรมนูญแต่อย่างใด เพราะฉะนั้นไม่ได้ไปตีความว่าขัด เพราะฉะนั้นกระผมขอประทานกราบเรียนท่านประธานว่า เท่าที่สภาผู้แทนราษฎรได้ออกระเบียบมานี้ถูกต้องแล้ว เป็นการดำเนินขั้นตอนตามกฎหมายรัฐธรรมนูญทุกประการ แล้วไม่ได้ขัดตามมาตรา ๑๓๕ ไม่ได้ขัดมาตรา ๑๕๒ แต่อย่างใด กระผม

จึงขอประทานกราบเรียนต่อท่านประธานและที่ประชุมนี้ ได้พิจารณาบัญญัติของท่านสมาชิกผู้อาวุโสอีกครั้งหนึ่งว่าถูกต้องหรือไม่ แล้วหาทางที่จะได้พิจารณาให้ความเป็นธรรมแก่ผู้เสนอญัตติต่อไป กระผมขอขอบพระคุณครบท่านประธาน

นายคณิต บุญสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชลบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม คณิต บุญสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี พรรคกิจสังคม ประเด็นปัญหาของผู้เสนอญัตติเกี่ยวกับเรื่องนี้มีอยู่ข้อบังคับ ข้อ ๓๓ ข้อ ๓๔ ของข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรที่เกี่ยวกับการเสนอญัตติด้วย เพื่อให้สภาพิจารณาเป็นการด่วนนั้น เป็นการใช้อำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๔๒ ของรัฐธรรมนูญที่ให้ตราข้อบังคับให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น - ใช้อำนาจหน้าที่เกินกว่าที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญหรือไม่ เพราะรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันมิได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการให้สิทธิแก่สมาชิกในอันที่จะเข้าชื่อเสนอญัตติในทำนองขอเบ็ดอภิปรายทั่วไปโดยไม่ต้องลงมติ แต่ก่อนที่จะถึงการตีความว่าการเสนอญัตติด้วยเพื่อให้สภาพิจารณาเป็นการขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือเป็นการใช้บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญเกินอำนาจหน้าที่หรือไม่นั้น กระผมใคร่ขอให้ที่ประชุมอันทรงเกียรติแห่งนี้ ได้วินิจฉัยเสียก่อนว่า ที่ประชุมรัฐสภาแห่งนี้มีอำนาจหน้าที่หรือสมควรที่จะตีความในเรื่องเช่นนี้หรือไม่เสียก่อน เมื่อพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแล้ว การที่รัฐสภาจะประชุมร่วมกันเพื่อตีความรัฐธรรมนูญนั้น น่าจะมีเพียงกรณีเดียวคือตามมาตรา ๑๔๓ (๘) ซึ่งระบุไว้ชัดเจนว่าเป็นการตีความตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๔๑ เท่านั้นและในมาตรา ๑๔๑ ก็ได้จำกัดวงของการตีความรัฐธรรมนูญแคบลงไปอีกคือเป็นการตีความภายใต้บังคับของมาตรา ๑๔๑ มาตรา ๑๔๑ นั้นระบุไว้ว่าในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติตามมาตรา ๕ ซึ่งระบุไว้เช่นเดียวกันว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายใดมีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้ และยังไม่มีความวินิจฉัยของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลรอการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว แล้วส่งความเห็นเช่นนั้นตามทางการ เพื่อคณะตุลาการรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย ซึ่งจะเห็นได้ว่าการที่รัฐสภาจะไปตี

ความได้นั้นก็ต่อเมื่อเกิดคดีขึ้นในศาล แล้วศาลเห็นว่ากฎหมายที่เกี่ยวข้องนั้นอาจจะขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ก็ส่งให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามมาตรา ๑๙๑ และการวินิจฉัยของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๑๙๑ นั้นหากมีปัญหาที่จะต้องตีความรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของรัฐสภาจึงจะให้รัฐสภาตีความได้

ที่นี้ย้อนกลับมาถึงเรื่องญัตติของท่านสมาชิกจากจังหวัดสุรินทร์ ที่เสนอให้รัฐสภาตีความเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ตามข้อบังคับของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับบทบัญญัติมาตรา ๑๙๑ ที่กล่าวไปแล้วเลยแม้แต่น้อย ดังนั้นกระผมจึงเห็นว่าการทำงานที่ท่านสมาชิกผู้ที่มีเกียรติที่เสนอญัตติให้รัฐสภาตีความดังกล่าวนี้ กระผมเห็นประการหนึ่งว่าท่านมีเจตนาดีที่จะให้รัฐสภาแห่งนี้ตีความและโน้มน้าวในสิ่งที่ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ แต่กระผมเกรงเหลือเกินว่า ถ้าหากรัฐสภาแห่งนี้ไปกระทำเช่นนั้นเข้าก็อาจจะเป็นการกระทำที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญเสียมากกว่า เพราะเป็นการกระทำที่นอกเหนือไปจากบทบัญญัติที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๑๙๓ (๔) ตามที่กล่าวไว้แล้ว ดังนั้นกระผมจึงใคร่ขอฝากเป็นข้อสังเกตต่อที่ประชุมสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้และเพื่อความปลอดภัย กระผมจึงเห็นว่ารัฐสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้จะได้ตั้งคณะกรรมการไปศึกษาญัตตินี้ ก่อนที่จะส่งให้รัฐสภาตีความอันเป็นขั้นสุดท้ายต่อไป กระผมขอขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ก็เป็นความคิดเห็นที่ดีนะครับ ถ้ามีข้อสงสัยแล้วก็ปัญหาทางกฎหมายอย่างที่คุณณินเสนอมาว่า เราตั้งคณะกรรมการไปศึกษาเสียก่อนว่าจะถูกต้องหรือไม่ ญัตติของคุณณินนี้ มีผู้รับรองหรือไม่ครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานรัฐสภา : คุณณินเสนอตั้งกรรมการ ให้ตั้งกรรมการไปพิจารณาก่อนที่จะมาเสนอว่าเราควรจะต้องความกันอย่างไร มีผู้รับรองตามข้อบังคับ มีผู้คิดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกคิดเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานรัฐสภา : เมื่อไม่มีท่านสมาชิกคิดเห็นเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่าเรารับญัตติของคุณณินนะครับ คุณณินคิดว่าเราควรจะต้องกรรมการร่วมกันสักกี่ท่านครับ

นายคณิน บุญสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชลบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นว่ากรรมาธิการควรมีจำนวน ๒๕ ท่าน ขอผู้รับรองด้วยครับ (มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานรัฐสภา : ผู้เสนอเสนอ ๒๕ ท่าน มีผู้รับรอง มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ คุณกมล

พันเอก กมล เรืองวุฒิ สมาชิกวุฒิสภา : กระผม พันเอก กมล เรืองวุฒิ วุฒิสมาชิก กระผมขอเรียนถามว่า ที่ตั้งกรรมาธิการ ๒๕ ท่านนั้น ได้มีจัดป็นส่วนกันอย่างไรระหว่างวุฒิสภากับสภาผู้แทนราษฎรครับ

นายสีหนาท ฤาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ การจัดสรรป็นส่วนนั้นกระผมเห็นว่าทางด้านวุฒิสมาชิกเป็น ๑๑ ท่าน สำหรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๑๔ ท่านครับ

ประธานรัฐสภา : สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอว่าทางกรรมาธิการ ๒๕ ท่านนี้ ให้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๑๔ ท่าน วุฒิสมาชิก ๑๑ ท่าน คุณญาติว่าอย่างไรครับ

นายญาติ ไหวติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ญาติ ไหวติ แห่งจังหวัดสุรินทร์ คือเมื่อกี้กระผมตั้งใจจะแก้ท่านผู้อภิปรายต่างๆ ที่ผมยกมือแล้ว ท่านประธานก็ไม่ชี้ กระผมก็ยกเคารพท่านประธานอยู่ ก็ยังยินดีที่จะปฏิบัติตามอย่างนั้น คือจะให้ตั้งกรรมาธิการก่อนรับหลักการนั้น กระผมก็เห็นชอบด้วยแต่ความจริงเมื่อถึงเวลาแล้วกระผมจะแก้ภายหลังก็ได้ ขอขอบคุณครับ

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุโขทัย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมยกมือ บังเอิญท่านประธานไม่เห็น กระผมกำลังจะขอกราบเรียนท่านประธานว่า กระผมเห็นด้วยกับคุณคณินที่ได้อภิปรายไปแล้วว่า การที่ญาติใดจะเข้าสู่ที่ประชุมของรัฐสภานั้นจะต้องเข้าข้ายของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๓ ซึ่งมีทั้งหมด ๑๔ อนุมาตราด้วยกัน ที่ญาติของคุณท่านผู้มีเกียรติ กระผมขออนุญาตเอ่ยนาย คุณญาติ ไหวติ นั้น ไม่เข้าข้ายของรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๑๔๓ ที่นี้คุณคณินเองเมื่ออภิปรายแล้ว

กลับเป็นผู้ตั้งยกเรื่องใหม่ขึ้นมา เพื่อที่จะตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นมาพิจารณา ก็เท่ากับเป็นการว่ารัฐสภานั้นยอมรับเรื่องของท่านสมาชิกผู้มิเกี่ยวข้องคุณคุณคดี ไหวดี เข้ามาพิจารณา ก็จะเป็นการขัดกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๓ ซึ่งท่านสมาชิกผู้มิเกี่ยวข้องคุณคุณคดีได้อภิปรายไปแล้วในคราว กระผมเห็นด้วยกับคุณคุณคุณเป็นอย่างยิ่ง ที่ว่าญัตตินี้ไม่เข้าข่ายตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๓ ซึ่งรัฐสภานี้ไม่มีอำนาจหรือว่าไม่จำเป็นที่จะต้องนำมาพิจารณาในสภาฯ กระผมยังเห็นด้วยกับคุณคุณคุณในะครับ และกระผมเกรงว่าเมื่อสภานี้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญไปแล้วจะเป็นการขัดกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๓ หรือไม่ กระผมอยากจะปรึกษาท่านประธานว่า การที่เรากำลังพิจารณาและตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นมาครั้งนี้จะเป็นการผิดรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๓ ที่กำหนดไว้หรือไม่ ขอได้ โปรดพิจารณาครับ เพื่อมิให้รัฐสภากระทำผิดรัฐธรรมนูญนะครับ

นายคุณ คุณสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชลบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ การที่กระผมเสนอให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญไปศึกษาท่อนั้น เพราะกระผมไม่แน่ใจว่า ถ้าหากรัฐสภานี้ไปตีความญัตติดังกล่าวแล้วจะเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ เพราะฉะนั้นทางที่ดีเพื่อความรอบคอบก็ควรส่งให้กรรมาธิการไปศึกษาเสียก่อนว่า รัฐสภานี้ควรหรือไม่ควรที่จะตีความญัตติดังกล่าว ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ผมว่ารอบคอบดีแล้วนะครับ แล้วก็ยังมีผู้เสนอกรรมาธิการวิสามัญ ๒๕ ท่าน ฝ่ายสภาผู้แทนราษฎร ๑๔ ท่าน ฝ่ายวุฒิสภา ๑๑ ท่าน มีท่านผู้ใดขัดข้องหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานรัฐสภา : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดขัดข้องก็จะได้เลือกตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นศึกษาเรื่องนี้ก่อนที่จะรับเข้าพิจารณาหรือไม่ คุณคุณคุณอย่างไรครับ

นายคุณ ไหวดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ คือเมื่อถึงมือของในประเด็นที่ว่าอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๔๓ (๘) อย่างเดียว แต่กระผมเสนอมาในนั้น นอกจากอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๔๓ แล้ว ยังอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๔๑ ของรัฐธรรมนูญด้วย ก็มีอำนาจตีความได้ ท่านประธานทำถูกแล้วครับ

ประธานรัฐสภา : เอละครับ เพื่อความรอบคอบ ขอให้ถือกรรมวิธีการ
 วิสามัญ ๒๕ ท่านไปปรึกษาตุ่ก่อนนะครับ ทางวุฒิสมาชิกจะเสนอก่อนได้หรือไม่ครับ ๑๑
 ท่าน เชิญครับ

พันเอก กมล เรืองวุฒิ สมาชิกวุฒิสภา : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ
 กระผม พันเอก กมล เรืองวุฒิ วุฒิสมาชิก ขอเรียนเสนอรายชื่อกรรมวิธีการวิสามัญ
 ๑๑ ท่าน คือ ๑. พลอากาศเอก ประจักษ์ สุทธิมัย ๒. พลอากาศเอก บัญชา เมฆวิชัย
 ๓. พลอากาศโท อรุณ พรหมเทพ ๔. พลโท ประสิทธิ์ ใจชื่น ๕. พลโท เริงฤทธิ์
 รุมาคม ๖. นายसानนท์ สายสว่าง ๗. พลเรือเอก สมุทร สหนาวิน ๘. พลโท
 เจริญ ดิษฐบรรจง ๙. พลโท วศิณ อิศรางกูล ๑๐. นายชยา ๑๑. พันเอก ชานี
 เสนีวงศ์ ๑๒. นายชยา ๑๓. พลเรือโท ยศ พักผลงาม ครบ ๑๑ ท่านแล้วครับ ขอผู้
 รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานรัฐสภา : สำหรับทางวุฒิสมาชิกจะมีผู้เสนอเป็นอย่างอื่นหรือไม่ นอก
 จาก ๑๑ ท่านนี้

(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ประธานรัฐสภา : เมื่อไม่มีก็ถือว่า ๑๑ ท่านนี้เป็นกรรมวิธีการวิสามัญฝ่ายวุฒิ
 สภา นะครับ ที่นี้ฝ่ายสภาผู้แทนราษฎร ๑๔ ท่าน ขอเชิญครับ

นางไสว อุนาพรหม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นกรราชสีมา) : ท่าน
 ประธานที่เคารพ ดิฉัน ไสว อุนาพรหม ส.ส. นกรราชสีมา พรรคกิจสังคม ขอเสนอ
 กรรมวิธีการดังผู้ที่มีรายชื่อต่อไปนี้ ๑. คุณประสพ บุษราคัม ๒. คุณดำรง ดาราธรรม
 ๓. คุณเหลื่อม พันธุ์ฤกษ์ ๔. คุณเคฉิน บุญสุวรรณ ขอผู้รับรองด้วยคะ พรรคกิจ
 สังคม

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานรัฐสภา : พรรคกิจสังคมขอ ๔ คน มีผู้รับรองแล้ว ต่อไปใครจะ
 เสนอท่านผู้ใดเชิญครับ

นายสีหนาท ภาษา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : ท่านประธาน
รัฐสภาที่เคารพ กระผม นายสีหนาท ภาษา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดชัยภูมิ
พรรคชาติไทย ขอกราบเรียนเสนอ ๑. ส.ส. ชูสง่า ฤทธิประศาสน์ จากจังหวัดเวียงจันทน์
๒. ส.ส. สกุล ศรีพรหม จากจังหวัดนครราชสีมา ขอพบพระคุณครับ ขอผู้รับรอง
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานรัฐสภา : ต่อไปจะมีท่านผู้ใดเสนออีก เชิญครับ

นายทวีศักดิ์ อับดุลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ปัตตานี) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ทวีศักดิ์ อับดุลบุตร ส.ส. จังหวัดปัตตานี กลุ่มสยามประชาธิปไตย
ขอเสนอ นายหัต ดาวเรือง ส.ส. จากมหาสารคาม ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานรัฐสภา : ๗ ท่านแล้วนะครับ มีใครจะเสนออีก เชิญครับ

นายวิระ สุพัฒน์กุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : ท่านประธาน
รัฐสภาที่เคารพ กระผม วิระ สุพัฒน์กุล พรรคประชาธิปัตย์ ขอเสนอนายจรูญ เสรีภวีย์
จากภูเก็ต นายธีระศักดิ์ อัครบวร จากพัทลุง ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานรัฐสภา : ๘ ท่านแล้วนะครับ มีใครจะเสนออีก เชิญครับ

นายบูรณะศักดิ์ เทพาคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายบูรณะศักดิ์ เทพาคำ ส.ส. กรุงเทพมหานคร พรรค
ประชากรไทย ขอเสนอ นายแพทย์บุญเทียม เขมาภิรัตน์ และนายวัชร ประภาพัฒน์
ครับ

ประธานรัฐสภา : ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานรัฐสภา : ต่อไป เชิญครับ

นายประเทือง คำประกอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) : ท่าน
ประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม ประเทือง คำประกอบ ส.ส. นครสวรรค์ พรรคเกษตร

สังคม ขอเสนอชื่อนายกรมการดำรงนี้ครับ ๑. คุณสมถวิล วชิรวัฒนาปรีชญ์ ๒. คุณ
ญาติ ไหวติ ๓. คุณประพันธ์ พยัคฆบุตร ๔. คุณเชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ ๕. คุณ
ไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล

ประธานรัฐสภา : มีผู้รับรองหรือไม่ครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานรัฐสภา : ก็เกินไป ๒ ท่านแล้ว ทำอย่างไรดีครับ ตกลงกันว่าฝ่าย
สภาผู้แทนราษฎร ๑๔ ท่าน ตอนนี้เสนอมา ๑๖ ท่านครับ

นายธีรศักดิ์ อัครบวร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พหุลัง) : ท่านประธาน
รัฐสภาที่เคารพ กระผม นายธีรศักดิ์ อัครบวร ขอถอนครับ

นายวัชร ประภาพัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม วัชร ประภาพัฒน์ ประชากรไทย กรุงเทพมหานคร
กระผมขอถอนครับ

ประธานรัฐสภา : มีขอถอน ๒ ท่าน ก็เหลือ ๑๔ ท่านพอดีนะครับ มีท่าน
ผู้ใดเสนอความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกเสนอความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานรัฐสภา : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดเสนอความเห็นเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่า
๑๔ ท่านที่เหลือนี้เป็นกรรมาธิการวิสามัญฝ่ายสภาผู้แทนราษฎร ขอเชิญเลขาธิการรัฐสภา
อ่านรายชื่อกรรมาธิการวิสามัญทั้ง ๒๕ ท่านอีกครั้งหนึ่ง

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : รายชื่อคณะกรรมาธิการ
วิสามัญศึกษาอดีตของนายญาติ ไหวติ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๒๓ จำนวน ๒๕ คน
๑. พลอากาศเอก ประจักษ์ สุทธิมัย ๒. พลอากาศเอก บัญชา เมฆวิชัย ๓. พลอากาศ
โท อรุณ พ้อมเทพ ๔. พลโท ประสิทธิ์ ใจชื่น ๕. พลโท เรืองฤทธิ์ รุมาคม
๖. นายสำนันทน์ สายสว่าง ๗. พลเรือเอก สมุทร สหนาวิน ๘. พลโท เจริญ
ดิษฐบรรจง ๙. พลโท วติน อิศรางกูร ณ อยุธยา ๑๐. พันเอก ธาณี เสนิงค์
ณ อยุธยา ๑๑. พลเรือโท ยศ พักผลงาม ๑๒. นายประสพ บุขวาคัม ๑๓. นาย

ดำรง ดาราธรรม ๑๔. นายเหลื่อม พันธุ์ฤกษ์ ๑๕. นายคณิน บุญสุวรรณ ๑๖. นาย
ชูสง่า ฤทธิประศาสน์ ๑๗. นายสกุล ศรีพรหม ๑๘. นายหัตถ์ ดาวเรือง ๑๙. นาย
จัญญ เสรีวัลย์ ๒๐. นายบุญเทียม เขมาภรณ์ ๒๑. นายสมถวิล วชิรรัตน์ปราชญ์
๒๒. นายญาติ ไหวดี ๒๓. นายประพันธ์ อัมพข ๒๔. นายเซวศักดิ์ เศรษฐมาตย์
๒๕. นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล

ประธานรัฐสภา : เป็นอันว่า ๒๕ ท่านนี้เป็นกรรมาธิการวิสามัญ ว่าอย่างไร
ครับ

นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่าน
ประธานที่เคารพ ชื่อที่ท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านเมื่อกี้เข้าใจว่าจะคลาดเคลื่อน ประพันธ์
พยัคฆบุตร นะครับ ไม่ใช่ ประพันธ์ อัมพข ครับ

ประธานรัฐสภา : ครับ เลขาธิการรัฐสภาว่าอย่างไรครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : กระผมฟังเป็น นายประพันธ์
อัมพข ขอประทานโทษครับ ขอความกรุณาผู้ยืนยันด้วยครับ

นายประเทือง คำประกอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) : นาย
ประพันธ์ พยัคฆบุตร ครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประพันธ์ พยัคฆบุตร
นะครับ

ประธานรัฐสภา : ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่เสนอใหม่ ยังไม่มี
ว่าอย่างไรคุณसानนท์

นายसानนท์ สายสว่าง สมาชิกวุฒิสภา : ท่านประธานครับ ญัตติเมื่อกี้
กระผมอยากจะได้เข้าใจ เป็นญัตติว่าให้ไปพิจารณาว่ารัฐสภานี้มีสิทธิ์จะตีความหรือไม่
แล้วควรจะได้พิจารณาว่า ข้อบังคับนั้นควรจะมีความคิดเห็นว่าประการใด ขัดกับรัฐ
ธรรมนูญหรือไม่ แล้วก็ทำความเข้าใจที่สภานี้ เพราะฉะนั้นขออย่าเสียให้แน่ อยากรจะ
ให้คุณคณินย้ำ มิฉะนั้นกรรมาธิการจะไขว้ไขวกับญัตติ คือจะทำทั้ง ๒ อย่าง หรือว่าจะ
ทำอย่างเดียวครับ

ประธานรัฐสภา : คุณคณิตชี้แจงหน่อย คุณसानนท์สงสัยว่าจะทำอย่างเดียวหรือ ๒ อย่าง

นายคณิต บุญสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชลบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นว่าคณะกรรมการที่ได้ตั้งเข้ามานี้ได้รับมอบหมายจากสภาไปแล้ว ก็ควรที่จะศึกษาว่า ๑. ผู้ตัดสินขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ ๒. รัฐสภานี้สมควรที่จะตีความญัตติดังกล่าวหรือไม่ รวมกันไปเลยทั้ง ๒ กรณี ขอบคุณครับ

นายธีระพันธ์ เพชรสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ธีระพันธ์ เพชรสุวรรณ ส.ส. ชุมพร พรรคกิจสังคม ญัตติดังกล่าวที่เสนอให้คณะกรรมการพิจารณานั้น ทราบว่ายังไม่ได้มีการกำหนดระยะเวลา เพราะฉะนั้นกระผมใคร่จะขอให้สภานี้กำหนดระยะเวลาให้กรรมการชุดนี้พิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วันครับ

ประธานรัฐสภา : มีผู้ใคร่รับรองหรือไม่ครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานรัฐสภา : มีท่านสมาชิกเสนอให้กรรมการพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน มีผู้รับรองตามข้อบังคับ มีผู้ใดจะเสนอเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ประธานรัฐสภา : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดเสนอเป็นอย่างอื่นก็หมายความว่า สภานี้มีมติให้คณะกรรมการวิสามัญนี้รับไปพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน

ระเบียบวาระต่อไปเรื่องอื่น ๆ ยังไม่มี

วันนี้หมดระเบียบวาระการประชุมแล้ว ผมขอขอบคุณสมาชิกทุกท่านที่มาประชุมขอปิดประชุมครับ